

'Iets over de liefde' - Peter de Graef

Weet ge waar het door komt?

Waar dat alles door komt.

Dat ons vermogen om ongelukkig te zijn zo enorm is dat we ons met plezier van 't leven beroven?

Dat komt door de gedachten die da' w'hebben...

Wij denken dat... als wij ons iets in het hoofd halen, hm... dat wij dat dan ook kunnen realiseren... en, wat eenvoudige dingen betreft, is dat ook zo... eh als ik bijvoorbeeld denk: 'Ik moet 's pissen.', awel, dan kan ik makkelijk rechtstaan en naar de WC gaan, pissen, doortrekken... en daarna duidelijk een verband zien tussen wat ik eerst heb gedacht en wat vervolgens is gebeurd...

En omdat dat bij eenvoudige dingen zo goed lukt, gaan wij d'r van uit dat dat bij gecompliceerdere dingen ook wel zo zal gaan...

D'r is bijvoorbeeld praktisch evenveel energie nodig om te denken: 'Ik ga 's pissen.'

Dan om te denken 'Ik ga balletdanser worden'.

Maar het eerste komt altijd uit en 't ander is zever.

D'r zijn veel mensen hoor, die balletdanser willen worden.

Of iets anders dat ze niet zijn. 'Als ik had kunnen verder studeren...', hoort ge ze dan zeggen, de mensen die niet graag zijn wat ze zijn, 'dan was ik...' en dan komt het hoor! Chirurgen, advocaten, romanciers, acteurs, presentatrices...

Nooit 's metser, wc-madam, frietkothouder, bakker...

Ik ben nu al nen helen tijd bezig met te proberen graag te zijn wat ik ben.

Ik stel mij voor dat die dansers altijd blaren hebben. En bloed tussen hun tenen,... dat dat één van de verschrikkelijkste dingen is die u in het leven kan overkomen... balletdanser worden...

En die chirurgen ook! Weet gij wat een gruwelijk lot dat dat is, chirurg worden!? Die hangen volle dagen met hunnen neus boven de warme kak..

Elke keer als die een buik opensnijden hè.. die walm, dat moet iets verschrikkelijks zijn naar 't schijnt, die kunnen dan wel heel beschaafd op tv komen praten over 'incisie' en 'katheder', met een proper hemmeke en van alles, maar elke morgen is dat 'Rats!', dan slijt er alweer zo'n pens open en dan hangen ze weer met hunne snuffel in de weeë lucht van aangetaste ingewanden, en daar hebben ze twaalf jaar voor moeten studeren... om te leren hun overgeefsel binnen te houden als ze ne kroegbaas willen villen.

Want weet gij, al die mannen met die buiken... weet ge, ge hebt veel mannen met van die hele dikke buiken die zo over hunnen broeksriem hangen hè... van die bierbuiken gelijk dat ze zeggen hè !?...

Hebt ge wel's nen afvoer gezien die verstopt is, van 't vet en alles dat is aangekoekt, hebt ge dat wel al 's losgestoken, zo ne verstopte afvoer, met een tournavies... maar zo nen afvoer, dat is een pijpke hè, dat is pvc, dat zet niet uit, snapte!?... uwen darm wel... awel, die mannen met die buiken, die darmwand daarin... awel, en dat zit vol... vol met samengeperst strontsljm..

En die chirurgen moeten daar tot achter hun ellebogen in. Om een poliep te zoeken... die moeten echt met hun kaak tot vlak tegen die... dat den damp ervan op hunnen bril komt te zitten... weet gij dat ze in de refter van de chirurgen, dat ze daar alleen kaas serveren 's middags... filet Américain of nen biefstuk... dat krijgen die mannen niet binnen. Twaalf jaar op studie...

En zo is het met alles waar de mensen van dromen...

Ramses shaffy - Laat me

Ik ben misschien te laat geboren,
of in een land met ander licht.
Ik voel me altijd wat verloren,
al toont de spiegel mijn gezicht.
Ik ken de kroegen en kathedralen,
van Amsterdam tot aan Maastricht.
Toch zal ik elke dag verdwalen,
dat houdt de zaak in evenwicht.

LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME MIJN EIGEN GANG MAAR GAAN.
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN.

Ik zal m'n vrienden niet vergeten,
want wie mij lief is blijf me lief.
En waar ze wonen moest ik weten,
maar ik verloor hun laatste brief.
Ik zal ze heus nog wel ontmoeten,
misschien vandaag, misschien over een jaar.
Ik zal ze kussen en begroeten,
het komt vanzelf weer voor elkaar.

(refrein)

Ik ben gelukkig niet verankerd,
soms woon ik hier, soms leef ik daar.
Ik heb mijn leven niet verkankerd,
'k heb geen bezit en geen bezwaar.
Ik hou van water en van aarde,
ik hou van schamel en van duur.
D'r is geen stuiver die ik spaarde,
ik leef gewoon van uur tot uur.

(refrein)

Ik zal ook wel eens een keertje sterven,
daar kom ik echt niet onderuit.
Ik laat mijn liedjes dan maar zwerven,
en verder zoek je het maar uit.
Voorlopig blijf ik nog jouw zanger,
jouw zwarte schaap, jouw trouwe fan.
Ik blijf nog lang, en liefst nog langer,
en laat me blijven wie ik ben.

LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME M'N EIGENGANG MAAR GAAN.
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN.
LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME M'N EIGEN GANG MAAR GAAN,
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN